

II

(Vorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de algemene regeling voor aan accijns onderworpen produkten, het voorhanden hebben en het verkeer ervan

COM(90) 431 def.

(Door de Commissie ingediend op 27 september 1990)

(90/C 322/01)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 99,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat de instelling en de werking van de interne markt een vrij verkeer van goederen, met inbegrip van accijnsgoederen, impliceren;

Overwegende dat moet worden bepaald op welk grondgebied deze richtlijn en de richtlijnen inzake de tarieven en structuren van de rechten op aan accijns onderworpen produkten van toepassing zijn;

Overwegende dat de term „aan accijns onderworpen produkten” moet worden gedefinieerd; dat communautaire bepalingen uitsluitend van toepassing kunnen zijn op goederen die als zodanig in alle Lid-Staten worden behandeld; dat het handhaven of instellen van accijnzen op andere goederen in een of meer Lid-Staten niet, door belastingheffing bij binnenkomst op of belastingonthefing bij verlaten van het nationale grondgebied of door grenscontroles, een belemmering mag vormen voor het beginsel van het vrije verkeer;

Overwegende dat om de totstandbrenging en de werking van de interne markt te waarborgen, het belastbare feit en de opeisbaarheid van de belasting in alle Lid-Staten gelijk moeten zijn geregeld;

Overwegende dat, aangezien de opeisbaarheid tot de bevoegdheid van de Lid-Staten behoort, elke verkoop of bestemming voor de behoeften van een onderneming, als

bedoeld in artikel 4 van Richtlijn 77/388/EEG van de Raad ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 89/465/EEG ⁽²⁾, welke plaatsvindt in een andere Lid-Staat dan die van de uitslag tot verbruik, aanleiding geeft tot de opeisbaarheid van de accijns in de Lid-Staat van verkoop of bestemming; dat evenwel moet worden voorzien in de mogelijkheid om deze bepaling te zijner tijd te herzien;

Overwegende dat ten einde de inning van de belasting-schuld op termijn te waarborgen reeds bij het zich voordoen van het belastbare feit toezicht moet kunnen worden uitgeoefend in de produktiebedrijven en opslag-bedrijven; dat een entrepotregeling, in het kader waarvan door de bevoegde autoriteiten vergunningen worden verleend, moet dienen om deze controles te waarborgen;

Overwegende dat de overgang van het grondgebied van een Lid-Staat naar dat van een andere niet mag leiden tot een controle die het intracommunautaire vrije verkeer kan belemmeren; dat om redenen van opeisbaarheid niettemin het verkeer van aan accijns onderworpen produkten bekend moet zijn; dat dit verkeer door het onderling verbinden van entrepots kan worden gevolgd;

Overwegende dat, ten einde de heffing van de belasting tegen de tarieven en op de produkten als vastgesteld door de Lid-Staten te waarborgen, een procedure met betrekking tot het verkeer van deze produkten met schorsing van rechten moet worden ingevoerd;

Overwegende dat het in de eerste plaats noodzakelijk is dat elk produkt gemakkelijk kan worden geïdentificeerd, omdat incidentele controles tijdens het vervoer gehand-

(1) PB nr. L 145 van 13. 6. 1977, blz. 1.

(2) PB nr. L 226 van 3. 8. 1989, blz. 21.

haafd kunnen blijven; dat de situatie van het produkt ten aanzien van de betrokken belastingschuld onmiddellijk moet kunnen worden vastgesteld; dat derhalve een geleidedocument moet worden ingevoerd waarmee aan deze behoeften kan worden voldaan en dat van administratieve of commerciële aard kan zijn; dat het gebruikte commerciële document alle gegevens dient te bevatten die ingevolge het administratieve document zijn vereist;

Overwegende dat verder het geleidedocument niet dient te worden gebruikt wanneer de accijnsprodukten zich onder andere algemene schorsingsregelingen in het verkeer bevinden;

Overwegende dat tevens in het kader van een nationale opeisbaarheid de accijns in geval van inbreuk of onregelmatigheid moet worden ingevorderd door de Lid-Staat op wiens grondgebied de inbreuk of de onregelmatigheid is begaan, door de Lid-Staat waarin deze is geconstateerd, of door de Lid-Staat van vertrek ingeval een zending niet in de Lid-Staat van bestemming is aangeboden;

Overwegende dat de Lid-Staten mogen bepalen dat de in het vrije verkeer gebrachte produkten van nationale herkenningstekens moeten zijn voorzien; dat het gebruik van deze tekens geen belemmering voor het intracommunautaire handelsverkeer met zich mag brengen;

Overwegende dat de voldoening van de accijns in de Lid-Staat waar de laatste handelstransactie heeft plaatsgevonden aanleiding moet kunnen geven tot de teruggaaf van accijns in de Lid-Staat waar goederen voor de eerste maal tot verbruik zijn uitgeslagen, ten einde dubbele belastingheffing te voorkomen;

Overwegende dat rekening moet worden gehouden met vrijstellingen die voortvloeien uit door de Lid-Staten met andere Staten of met internationale organisaties gesloten overeenkomsten;

Overwegende ten slotte dat een accijnscomité moet worden ingesteld dat deelneemt aan de uitwerking van de communautaire regels die nodig zijn voor de toepassing van deze richtlijn en van de richtlijnen betreffende de structuren van de accijnzen op tabaksfabrikaten, alcoholhoudende dranken en minerale oliën,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

TITEL I

Algemene bepalingen

Artikel 1

1. Deze richtlijn behelst de regeling van de accijnzen en andere indirecte belastingen die middellijk of onmiddellijk worden geheven op het verbruik van produkten, met uitzondering van de BTW en door de instellingen van de Europese Gemeenschappen bepaalde belastingen.

2. De bijzondere bepalingen betreffende de tarieven en de structuren van de rechten op aan accijns onderworpen produkten zijn vervat in de Richtlijnen...⁽¹⁾.

Artikel 2

Deze richtlijn en de in artikel 1, lid 2, genoemde richtlijnen zijn van toepassing op het douanegebied van de Gemeenschap, zoals dat is omschreven in Verordening (EEG) nr. 2121/84 van de Raad⁽²⁾.

Artikel 3

1. In de zin van deze richtlijn wordt verstaan onder aan accijns onderworpen produkten de volgende produkten, zoals deze zijn gedefinieerd in de desbetreffende richtlijnen:

- minerale oliën,
- alcoholhoudende dranken,
- tabaksfabrikaten.

2. Op de in lid 1 genoemde produkten worden geen andere belastingen geheven dan de accijns en de belasting over de toegevoegde waarde.

3. De Lid-Staten blijven bevoegd op andere dan de in lid 1 genoemde produkten belastingen in te stellen of te handhaven, mits deze in het handelsverkeer tussen de Lid-Staten niet leiden tot belastingheffing bij binnenkomst op het nationale grondgebied, tot belastingonthefing bij het verlaten van het nationale grondgebied, of tot controles aan de grenzen.

Artikel 4

1. Het belastbare feit van de accijns op aan accijns onderworpen produkten is de productie op het grondgebied van de Gemeenschap of de invoer uit derde landen op het grondgebied van de Gemeenschap.

2. De accijns wordt opeisbaar bij de uitslag tot verbruik. Als zodanig wordt beschouwd het ter beschikking van een natuurlijke of van een rechtspersoon stellen, op het grondgebied van een Lid-Staat, van een accijns onderworpen produkt, waarbij het wordt onttrokken aan een regeling houdende schorsing van rechten en belastingen.

⁽¹⁾ PB nr. C 12 van 18. 1. 1990, blz. 4 [COM(89) 525 def.];
PB nr. C 16 van 23. 1. 1990, blz. 10 [COM(89) 526 def.];
PB nr. C 12 van 18. 1. 1990, blz. 12 [COM(89) 527 def.];
zie bladzijde 11 van dit Publikatieblad [COM(90) 432 def.];
zie bladzijde 16 van dit Publikatieblad [COM(90) 433 def.];
zie bladzijde 18 van dit Publikatieblad [COM(90) 434 def.].

⁽²⁾ PB nr. L 197 van 27. 7. 1984, blz. 1.

3. Het toe te passen tarief is het tarief dat van kracht is op het tijdstip waarop de accijns opeisbaar wordt. De accijns wordt geheven en ingevorderd op de door elke Lid-Staat vastgestelde wijze, waarbij de betalingstermijnen zonder onderscheid op nationale produkten en op produkten uit de andere Lid-Staten van toepassing zijn.

Artikel 5

1. Naast de algemene bepalingen van artikel 4 wordt onder de volgende omstandigheden de accijns opeisbaar op de hierna genoemde grondgebieden:

- a) De verkoop van aan accijns onderworpen produkten in een andere Lid-Staat dan die van de uitslag tot verbruik na de uitslag tot verbruik, leidt ertoe dat de accijns opeisbaar is in de Lid-Staat waar de verkoop plaatsvindt.
- b) De verkrijging van aan accijns onderworpen produkten voor de behoeften van een belastingplichtige zoals gedefinieerd in artikel 4 van Richtlijn 77/388/EEG alsook voor de behoeften van publiekrechtelijke lichamen als gedefinieerd in lid 5, eerste alinea, van dat artikel, in een andere Lid-Staat dan die van de uitslag tot verbruik, leidt ertoe dat de accijns opeisbaar is in de Lid-Staat waar deze verkrijging plaatsvindt.
- c) Onverminderd het bepaalde onder a), leiden leveringen door een postorderbedrijf, zoals gedefinieerd in artikel 28 van Richtlijn...⁽¹⁾, ertoe dat de accijns verschuldigd is in de Lid-Staat waar het goed zich bevindt op het tijdstip waarop de zending of het vervoer ter bestemming van de verkrijger aankomt.

2. Vóór 1 januari 1997 onderwerpt de Raad, op basis van een verslag van de Commissie, de bepalingen van lid 1 aan een nieuw onderzoek en stelt hij, zo nodig, op voorstel van de Commissie en na raadpleging van het Parlement, de nodige wijzigingen van deze bepalingen vast.

TITEL II

Productie en voorhanden hebben

Artikel 6

1. Elke Lid-Staat stelt zijn voorschriften inzake productie en voorhanden hebben van aan accijns onderworpen produkten vast, onder voorbehoud van de bepalingen van deze richtlijn.

2. De productie en het voorhanden hebben van aan accijns onderworpen produkten worden, wanneer de

accijns niet is voldaan, gecontroleerd in het kader van de regeling inzake belastingentrepots, hierna entrepots genoemd.

Artikel 7

Voor de opening van een entrepot is een vergunning van de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten vereist.

Een houder van een vergunning wordt entrepothouder genoemd.

Artikel 8

Een entrepothouder moet:

- a) een zekerheid stellen,
- b) voldoen aan alle met betrekking tot entrepots voorgestelde verplichtingen,
- c) de produkten op verzoek tonen,
- d) elke controle of elk toezicht gedogen,
- e) een voorraadadministratie voeren.

Artikel 9

De entrepotregeling eindigt met uitslag tot verbruik, het in het verkeer brengen met toepassing van een procedure inzake douanevervoer of van een TIR-procedure, het in het verkeer brengen onder geleide van een Rijnvaartmanifest of van het formulier 302 bedoeld in de overeenkomst tussen de Staten die partij zijn bij het Noordatlantische Verdrag, het plaatsen in een vrije zone, de uitvoer of wederuitvoer uit het grondgebied van de Gemeenschap, het afstaan aan de Schatkist indien deze mogelijkheid bestaat, of het onder toezicht vernietigen.

Artikel 10

1. Een entrepothouder wordt vrijgesteld voor de tijdens de opslag in entrepot opgetreden en aan toevallige omstandigheden, aan gevallen van overmacht of aan oorzaken in verband met de aard van de produkten te wijten verliezen.

2. In geval van onregelmatige uitslag worden de rechten en belastingen geheven volgens de ten tijde van de uitslag geldende tarieven. Indien de datum van uitslag niet kan worden vastgesteld, worden de hoogste tarieven die van kracht waren tussen de datum van opslag of laatste inventarisering en de datum van vaststelling van het tekort, toegepast.

TITEL III

Verkeer

Artikel 11

1. Het verkeer van aan accijns onderworpen produkten vindt tussen entrepothouders onder schorsing van rechten plaats. De produkten worden dan geacht onder de entrepotregeling te blijven.

⁽¹⁾ PB nr. C 176 van 17. 7. 1990, blz. 8 [COM(90) 182 def.].

2. De identificering van de zich onder schorsing van rechten in het verkeer bevindende aan accijns onderworpen produkten geschiedt door verzegeling per laadruimte, indien het vervoermiddel daarvoor werd erkend, en per collo in andere gevallen.

3. De door de bevoegde autoriteiten van een Lid-Staat erkende entrepouthouders worden overeenkomstig artikel 7 geacht te zijn erkend voor nationale en intracommunautaire verkeershandelingen.

4. De aan het nationale en communautaire verkeer verbonden risico's worden gedekt door de zekerheid die overeenkomstig artikel 8 is gesteld door de entrepouthouders van het land van vertrek.

De zekerheid moet in de gehele Gemeenschap geldig zijn.

5. In afwijking van lid 1, eerste zin, behoeft de bestemming niet een entrepouthouder te zijn. In dat geval wordt de accijns volgens de door de bevoegde autoriteiten vastgestelde voorwaarden bij aankomst bij de bestemming voldaan.

Artikel 12

1. Niettegenstaande het eventuele gebruik van geautomatiseerde procedures gaat elk aan accijns onderworpen produkt dat zich onder de schorsingsregeling in het verkeer bevindt tussen de grondgebieden van de verschillende Lid-Staten vergezeld van een document dat door de entrepouthouder van het land van verzending is opgesteld, zijnde een administratief document zoals opgenomen in bijlage 1, dan wel een commercieel document dat de in bijlage 2 vermelde gegevens bevat.

2. Lid 1 is niet van toepassing wanneer de aan accijns onderworpen produkten zich in het verkeer bevinden onder dekking van de in artikel 9 bedoelde gevallen.

3. Onverminderd het bepaalde in artikel 3, lid 3, mogen de Lid-Staten de voorschriften betreffende het verkeer van grondstoffen die worden gebruikt voor de vervaardiging of de bewerking van aan accijns onderworpen produkten, handhaven.

Artikel 13

1. Een kopie van het administratieve geleidedocument of een afschrift van het commerciële document wordt onverwijld en uiterlijk in de maand die volgt op de ontvangst door de bestemming voor zuivering naar de afzender teruggezonden.

2. Bij gebreke van zuivering moet de entrepouthouder in het land van vertrek de bevoegde autoriteiten daarvan in kennis stellen.

Artikel 14

1. Wanneer tijdens het verkeer een onregelmatigheid of een overtreding werd begaan, wordt de accijns ingevorderd in de Lid-Staat waarin zij werd begaan.

2. Wanneer tijdens het verkeer een overtreding of een onregelmatigheid werd begaan zonder dat kan worden vastgesteld waar zij werd begaan, wordt zij geacht te zijn begaan in de Lid-Staat waarin zij werd vastgesteld.

3. Wanneer de produkten niet aan het entrepot van de ontvangende entrepouthouder of op de in toepassing van artikel 11, lid 5, en artikel 16, lid 1, voorziene plaatsen worden aangeboden, wordt de overtreding of de onregelmatigheid geacht te zijn begaan in de Lid-Staat van vertrek, tenzij, binnen een te bepalen termijn, naar genoegen van de bevoegde autoriteiten wordt aangetoond dat de handeling regelmatig was of op welke plaats de overtreding of de onregelmatigheid daadwerkelijk werd begaan.

4. Indien vóór het verstrijken van een termijn van drie jaar te rekenen vanaf de datum van opstelling van het geleidedocument wordt vastgesteld in welke Lid-Staat de overtreding of de onregelmatigheid daadwerkelijk werd begaan, wordt de accijns door deze Lid-Staat ingevorderd.

In dat geval wordt de aanvankelijk geheven accijns teruggegeven zodra het bewijs van deze invordering is geleverd.

Artikel 15

1. De Lid-Staten kunnen bepalen dat de op hun grondgebied tot verbruik uitgeslagen of verkochte produkten van nationale herkenningstekens of fiscale merktekens moeten zijn voorzien.

2. Elke Lid-Staat die nationale herkenningstekens of fiscale merktekens gebruikt, moet deze de fabrikanten en handelaren van de andere Lid-Staten ter beschikking stellen.

3. De Lid-Staten die de accijns op andere wijze dan door fiscale merktekens innen, dragen er zorg voor dat het intracommunautaire handelsverkeer door administratieve noch door technische belemmeringen wordt gehinderd.

4. De uitslag tot verbruik van een produkt dat van een nationaal herkenningsteken of een fiscaal merkteken van een Lid-Staat is voorzien, kan slechts plaatsvinden in deze Lid-Staat.

5. Het verkeer op het grondgebied van een andere Lid-Staat van een produkt dat van een nationaal herkenningsteken of een fiscaal merkteken van een Lid-Staat is voorzien en dat is bestemd voor verkoop in deze laatste Lid-Staat, vindt plaats onder een van de regelingen als voorzien in de artikelen 9 en 12, lid 1.

TITEL IV

Teruggaaf

Artikel 16

1. De tot verbruik uitgeslagen aan accijns onderworpen produkten kunnen op verzoek van een verzender en in afwijking van het bepaalde in artikel 11, lid 1, onder een schorsingsregeling worden geplaatst of herplaatst waarbij de accijns in de Lid-Staat van uitslag tot verbruik wordt teruggegeven, wanneer zij voor uitslag tot werkelijk verbruik in een andere Lid-Staat zijn bestemd of in de in artikel 18 bedoelde gevallen.

2. In geval van naar behoren geconstateerde uitzonderlijke omstandigheden die de toepassing van lid 1 beletten, verricht de Lid-Staat waarin de uitslag tot verbruik plaatsvond op verzoek de teruggaaf van het onverschuldigd betaalde, mits in het verzoek wordt aangetoond dat de accijns is voldaan in de Lid-Staat waarin de uitslag tot werkelijk verbruik heeft plaatsgevonden.

Artikel 17

Onverminderd het bepaalde in de titels II, III, en IV stellen de Lid-Staten de voorwaarden, met inbegrip van de zekerheid die in de gehele Gemeenschap geldig moet zijn, vast waaronder het plaatsen of het herplaatsen onder een schorsingsregeling, de daaruit voortvloeiende teruggaaf, alsmede de teruggaaf achteraf plaatsvinden. De teruggaaf moet wel plaatsvinden binnen een termijn van één maand te rekenen vanaf de dag van plaatsing of herplaatsing onder een schorsingsregeling zoals bedoeld in artikel 16, lid 1, of vanaf de dag van indiening van een verzoek om teruggaaf, zoals bedoeld in artikel 16, lid 2.

TITEL V

Vrijstellingen

Artikel 18

De aan accijns onderworpen produkten zijn van betaling van de accijns vrijgesteld wanneer zij zijn bestemd voor diplomatieke of consulaire vertegenwoordigingen, als zodanig door de autoriteiten van het land van ontvangst erkende internationale organisaties en, binnen de bij de overeenkomsten tot oprichting van deze instellingen bepaalde grenzen, de leden van deze instellingen, of, in de Staten die partij zijn bij het Noordatlantische Verdrag, voor de strijdkrachten van de andere Staten die partij zijn bij dat verdrag voor het gebruik door deze strijdkrachten of het burgerlijke personeel dat hen vergezelt of voor de bevoorrading van hun messes of kantines wanneer deze strijdkrachten een gemeenschappelijke defensietaak vervullen.

TITEL VI

Accijnscomité

Artikel 19

1. Er wordt een accijnscomité ingesteld, hierna het „comité” genoemd, dat bestaat uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten en dat wordt voorgezeten door een vertegenwoordiger van de Commissie.

2. Het Comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 20

1. Het Comité kan alle vraagstukken met betrekking tot de toepassing van deze richtlijn en van de richtlijnen betreffende tabaksfabrikaten, alcoholhoudende dranken en minerale oliën behandelen die door zijn voorzitter, hetzij op diens initiatief, hetzij op verzoek van de vertegenwoordiger van een Lid-Staat, aan de orde worden gesteld.

2. De Commissie stelt na raadpleging van het Comité de voor de toepassing van de titels II, III en IV van deze richtlijn en van de richtlijnen betreffende tabaksfabrikaten, alcoholhoudende dranken en minerale oliën noodzakelijke bepalingen vast.

3. De vertegenwoordiger van de Commissie legt aan het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie, advies uit over dit ontwerp, zo nodig door middel van een stemming. Het advies wordt in de notulen opgenomen; voorts heeft iedere Lid-Staat het recht te verzoeken dat zijn standpunt in de notulen wordt opgenomen.

De Commissie houdt zoveel mogelijk rekening met het door het Comité uitgebrachte advies. Zij stelt het Comité op de hoogte van de wijze waarop zij rekening heeft gehouden met zijn advies.

Artikel 21

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen in werking treden om uiterlijk op 31 december 1992 aan deze richtlijn te voldoen.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

Artikel 22

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

BIJLAGE I

TOELICHTING OP HET ADMINISTRATIEVE GELEIDEDOCUMENT

I. Algemeen

- a) Het document moet in leesbaar en onuitwisbaar schrift worden ingevuld. Radering of overschrijving mag daarin niet voorkomen. Wijzigingen moeten worden aangebracht door doorhaling van de onjuiste en, eventueel, toevoeging van de gewenste gegevens. Elke aldus aangebrachte wijziging moet door de opsteller zijn goedgekeurd en officieel geïndiceerd.
- b) In de vakken 9 en 14 moet de voor de omschrijving van de goederen bestemde ruimte die niet gebruikt is zodanig worden doorgehaald dat zij niet meer kan worden gebruikt.
- c) Het document mag slechts dienen voor één enkele categorie accijnsgoederen.

II. Rubrieken

1. *Afzender*

Vermeld moet worden naam en voornaam of handelsnaam en het volledige adres van het bedrijf.

— Indien de afzender een erkend bedrijf is, het nummer van zijn vergunning en het identificatienummer van het entrepot.

— Indien de afzender geen erkend bedrijf is, alleen de in de eerste alinea bedoelde gegevens.

2. *Referentienummer*

Volgnummer van de zending, vastgesteld door de afzender.

3. *Datum*

Datum van verzending.

4. *Bedrijf van bestemming*

Voor het bedrijf van bestemming de in punt 1 bedoelde gegevens vermelden.

5. *Financieel aansprakelijke*

In beginsel is dit de afzender. In geval van een dochteronderneming of filiaal moet de werkelijk aansprakelijke worden vermeld (bij voorbeeld moederonderneming).

6. *Land van verzending*

Het land van de afzender vermelden.

7. *Land van bestemming*

Het land van het bedrijf van bestemming vermelden.

8. *Identificatie van het vervoermiddel*

Vermeld moeten worden de aard, de nationaliteit en het registratienummer van het gebruikte vervoermiddel. In geval voor het vervoer meerdere vervoermiddelen worden gebruikt de verschillende vervoermiddelen vermelden.

9 en 14. *Omschrijving van de goederen — Nummers van de verpakkingen — Aantal en aard*

Duidelijk vermelden de aard van de goederen (wijn, whisky, sigaretten, dieselolie, enz.), de identificatienummers van de verpakkingen, hun aantal, hun aard (los gestort, flessen, kartons, enz.). Bovendien:

— voor alcoholische dranken, het aantal liters en fracties van liters, het alcohol-volumegehalte (in procent) bij een temperatuur van 20 °C;

— voor minerale oliën, het aantal liters of, in voorkomend geval, het nettogewicht in kg, alsmede de temperatuur, uitgedrukt in graden Celsius;

- voor tabaksfabrikaten:
 - voor sigaren, cigarillo's en sigaretten, het aantal stuks;
 - voor rooktabak, pruimtabak en snuiftabak, het nettogewicht in kg.

10 en 15. *GN-code*

De code van de gecombineerde nomenclatuur betreffende de goederen vermelden.

11 en 16. *Brutomassa*

De brutomassa vermelden.

12 en 17. *Nettomassa*

De nettomassa vermelden.

13 en 18. *Waarde*

Uitsluitend voor tabaksfabrikaten de waarde vermelden.

19. *Route en reistijd*

Verplichte vermelding.

20. *Plaats en datum van opstelling — Waarmarking*

Het officiële geleidedocument wordt opgesteld door het verzendende erkende bedrijf volgens de door elke Lid-Staat vastgestelde regels.

21. *Controles*

Het resultaat van eventuele controles bij de opstelling, tijdens het vervoer of in het entrepot van bestemming vermelden. Indien zegels werden aangebracht hun kenmerken vermelden, met inbegrip van aantal en serienummers.

0. *Exemplaar bestemd voor...*

In cijfers, volgnummer van het exemplaar van het document met vermelding van de geadresseerde van het exemplaar.

III. Samenstelling van het document

Het geleidedocument bestaat uit vijf exemplaren, te weten:

1. het exemplaar voor de afzender;
2. het exemplaar voor de bevoegde autoriteiten van het land van vertrek;
3. het exemplaar voor het bedrijf van bestemming;
4. het exemplaar voor de bevoegde autoriteiten van het land van bestemming;
5. het exemplaar dat door de geadresseerde voor zuivering naar de afzender wordt teruggezonden.

BIJLAGE II

TOELICHTING OP HET GEBRUIK VAN HET COMMERCIËEL DOCUMENT

I. Algemeen

- a) Het commercieel document moet in leesbaar en onuitwisbaar schrift worden ingevuld. Radering of overschrijving mag daarin niet voorkomen. Wijzigingen moeten worden aangebracht door doorhaling van de onjuiste en, eventueel, toevoeging van de gewenste gegevens. Elke aldus aangebrachte wijziging moet door de opsteller zijn goedgekeurd.
- b) Het document mag slechts dienen voor een enkele categorie accijnsgoederen.

II. Samenstelling van het document

Het geleidedocument bestaat uit vijf exemplaren (één origineel en vier kopieën):

1. het exemplaar voor de afzender;
2. het exemplaar voor de bevoegde autoriteiten van het land van vertrek;
3. het exemplaar voor het bedrijf van bestemming;
4. het exemplaar voor de bevoegde autoriteiten van het land van bestemming;
5. het exemplaar dat door de geadresseerde voor zuivering naar de afzender wordt teruggezonden.

III. Verplichte rubrieken die moeten voorkomen op het commercieel document ten einde te voldoen aan de bepalingen met betrekking tot het onderhavige voorstel voor een richtlijn

a) *Afzender*

- Vermeld moeten worden naam en voornaam of handelsnaam en het volledige adres van de afzender.
- Indien de afzender een erkend bedrijf is, het nummer van zijn vergunning en zijn BTW-nummer.
- Indien de afzender geen erkend bedrijf maar BTW-belastingplichtig is, zijn BTW-nummer.
- Indien de afzender geen erkend bedrijf en niet BTW-belastingplichtig is, alleen de in de eerste alinea bedoelde gegevens.

b) *Datum*

Factuurdatum vermelden (welke niet hoeft samen te vallen met de verzenddatum) alsmede de leveringsdatum der goederen.

c) *Factuurnummer*

Dit nummer is door de afzender vastgesteld.

d) *Bedrijf van bestemming*

Voor het bedrijf van bestemming de onder a) bedoelde gegevens vermelden.

e) *Bijzondere vermelding*

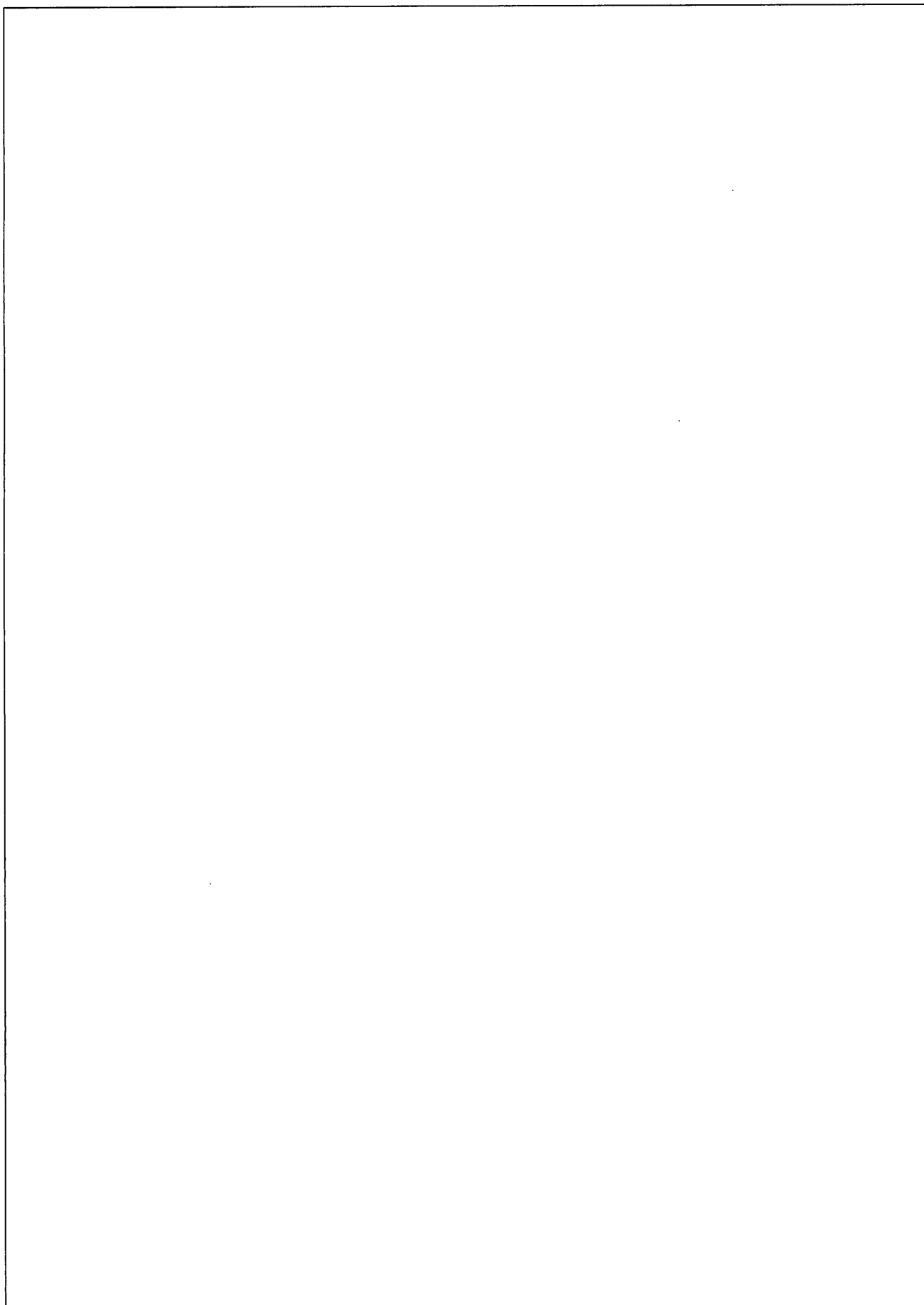
In geval van verzending met schorsing van rechten wordt op het commercieel document vermeld: „goederen verzonden met schorsing van rechten”.

EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Begeleidend administratief document

EXEMPLAAR BESTEMD VOOR	1. Erkend bedrijf van verzending	2. Referentienummer	3. Datum	
	4. Erkend bedrijf van bestemming	5. Financieel aansprakelijke		
		6. Land van verzending	7. Land van bestemming	
	8. Identificatie van het vervoermiddel			
	9. Omschrijving van de goederen – Nummers van de verpakkingen – Aantal en aard	10. GN-code	11. Brutomas- sa	12. Nettomas- sa
		13. Waarde		
	14. Omschrijving van de goederen – Nummers van de verpakkingen – Aantal en aard	15. GN-code	16. Brutomas- sa	17. Nettomas- sa
		18. Waarde		
	19. Route en reistijd	20. Plaats en datum van opstelling		

21. Controles

f) *identificatie van het vervoermiddel*

Vermeld moeten worden de aard, de nationaliteit en het registratienummer van het gebruikte vervoermiddel. In geval voor het vervoer meerdere vervoermiddelen worden gebruikt de verschillende vervoermiddelen vermelden.

g) *Omschrijving van de goederen — Nummer van de verpakkingen — Aantal en aard*

Duidelijk vermelden de aard van de goederen (wijn, whisky, sigaretten, dieselolie, enz.), de identificatienummers van de verpakkingen, hun aantal, hun aard (los gestort, flessen, kartons, enz.). Bovendien:

- voor alcoholische dranken, het aantal liters en fracties van liters, het alcohol-volumegehalte (in procent) bij een temperatuur van 20 °C;
- voor minerale oliën, het aantal liters of, in voorkomend geval, het nettogewicht in kg, alsmede de temperatuur, uitgedrukt in graden Celsius;
- voor tabaksfabrikaten:
 - voor sigaren, cigarillo's en sigaretten, het aantal stuks;
 - voor rooktabak, pruimtabak en snuiftabak, het nettogewicht in kg.

h) *GN-code*

De code van de gecombineerde nomenclatuur betreffende de goederen vermelden.

i) *Waarde*

De waarde van de accijnsprodukten vermelden.

Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijnzen op alcoholhoudende dranken en op alcohol in andere produkten

COM(90) 432 def.

(Door de Commissie ingediend op 27 september 1990)

(90/C 322/02)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

moeten worden toegepast voor de accijnzen op alcohol, wijn, bier en tussenprodukten;

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 99,

Overwegende dat het voor een uniforme toepassing van deze accijnzen noodzakelijk is voor alle betrokken produkten gemeenschappelijke definities vast te stellen;

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Overwegende dat het past deze definities te baseren op die van de gecombineerde nomenclatuur, een algemeen erkend systeem dat een voor belastingdoeleinden geschikte grondslag biedt;

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat in Richtlijn ... van de Raad ⁽¹⁾ minimum- en streeftarieven worden vastgesteld die in de Lid-Staten

Overwegende dat het noodzakelijk is ervoor te zorgen dat de accijnzen worden geheven op hoeveelheden die werkelijk zijn geleverd en op gecertificeerd vermis;

⁽¹⁾ PB nr. C 250 van 18. 9. 1987, blz. 4, en PB nr. C 12 van 18. 1. 1990, blz. 12 [COM(89) 527 def.].

Overwegende dat, met betrekking tot bier, het systeem waarbij belasting wordt geheven op de mout, ernstige problemen voor de vaststelling van die belasting oplevert en